

Πώς οι γονείς μεγαλώνουν εξαρτημένα παιδιά

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Image not found or type unknown

Mem_Hugging_Child_2

από *Μαρία Κωνσταντοπούλου*

Αρκετοί γονείς, και κυρίως όσοι είναι καινούριοι στο... σπορ, κάνουν το λάθος να δίνουν τα πάντα έτοιμα στο παιδί, σε σημείο που να εξαρτάται αποκλειστικά από εκείνους και να μην μπορεί να κάνει τίποτα μόνο του. Εξάλλου, ρόλος μας είναι να μεγαλώσουμε παιδιά που στο μέλλον θα γίνουν υπεύθυνοι και ανεξάρτητοι ενήλικες. Αν αυτή η κατάσταση σας φαίνεται αρκετά οικεία, δείτε τα λάθη που πιθανώς κάνετε και που οδηγούν τα παιδιά να γίνουν εξαρτημένα από εσάς!

Είστε υπερ-προστατευτικοί

Κανένας γονιός δεν μπορεί να βλέπει το παιδί του να πέφτει κάτω και να χτυπάει, αλλά κάποιες φορές πρέπει να το αφήσει να σηκωθεί μόνο του- κυριολεκτικά και μεταφορικά. Ξέρουμε από πρώτο χέρι ότι ακόμα και το παραμικρό κλάμα του παιδιού, στ' αυτιά ενός γονέα σημαίνει ότι έχουν συμβεί τα χειρότερα, χωρίς όμως αυτό να αντιπροσωπεύει την πραγματικότητα. Σε καμία περίπτωση δεν εννοούμε να μην το βοηθάτε όταν το έχει ανάγκη, απλώς κάποιες φορές καλό θα είναι να το αφήσετε να σταθεί μόνο στα πόδια του.

Αφήστε το να παίζει, να λερωθεί και να χτυπήσει! Εξάλλου αυτή είναι η χαρά της παιδικότητας και του παιχνιδιού. Την επόμενη φορά που θα πέσει κάτω, πηγαίνετε δίπλα του, δώστε του το χέρι σας για να στηριχθεί πάνω σας, χωρίς όμως να το σηκώσετε, και ενθαρρύνετέ το να σταθεί όρθιο μόνο του.

Ίσως σας φαίνεται πολύ απλή συμβουλή αλλά είναι το πρώτο βήμα για να του δείξετε ότι ναι μεν θα είστε δίπλα του για ό,τι χρειαστεί, αλλά θα πρέπει να καταλάβει ότι μπορεί να στηριχθεί στις δυνάμεις του.

Δεν τους δίνετε την ευκαιρία να μάθουν

Αν σπεύδετε να δώσετε τη λύση στο πρόβλημα Μαθηματικών που ταλαιπωρεί το παιδί ή να του κάνετε την εργασία της Τεχνολογίας, δεν μαθαίνει πώς πραγματικά είναι να προσπαθείς μόνος σου, να τα καταφέρνεις ή ακόμα και να κάνεις λάθη. Έτσι, «γραπώνεται» από πάνω σας, αφού ξέρει ότι είστε η εύκολη... λεία που θα

λύσει κάθε του πρόβλημα του και δεν μαθαίνει πώς είναι να στηρίζεται στις δυνάμεις του.

Δεν βάζετε όρια

Στη σχέση μας με το παιδί, εμείς είμαστε αυτοί που θέτουν τα όρια, εμείς του δείχνουμε ποιο είναι σωστό και το λάθος και μέχρι πού φτάνουν τα... δικαιώματά του. Αυτή η πρακτική σε συνδυασμό με το ότι εμείς είμαστε τα μόνα άτομα που αισθάνεται τόσο κοντά του, ενδεχομένως να οδηγήσει σε μια σχέση αλληλεξάρτησης, η οποία, με το πέρασμα του χρόνου, θα επιδεινώνεται.

Ζείτε μέσω παιδιού

Όλοι οι γονείς ζούμε και αναπνέουμε για τα παιδιά μας, αλλά το σημαντικό είναι να ζούμε και για μας! Αν ψάχνετε την επιβεβαίωση στην σχέση σας με το παιδί και προσπαθείτε να ζήσετε τη ζωή σας μέσα απ' αυτή, τότε, άθελά σας, δημιουργείτε μια σχέση εξάρτησης. Καλώς ή κακώς, η δική μας παιδικότητα έχει περάσει προ πολλού και τα παιδιά δεν χρειάζονται να βρουν στο πρόσωπό μας ένα συνομήλικο φίλο τους, αλλά έναν ενήλικα που θα τα προστατεύει, θα τα αγαπάει και θα τα καθοδηγεί.

Για να μην συνεχιστεί η σχέση σας στο ίδιο μοτίβο ακόμα και όταν το παιδί περάσει το κατώφλι της εφηβείας - ή ακόμα και της ενηλικίωσης- φροντίστε να αφιερώνετε χρόνο στον εαυτό σας και να κάνετε πράγματα που σας ευχαριστούν, ξεχνώντας για λίγο τις ανάγκες του παιδιού.

Δεν του αφήνετε καθόλου «χώρο»

Ίσως σας φαίνεται υπερβολή, αλλά ακόμα και τα παιδιά χρειάζονται το δικό τους χώρο, τη δική τους ώρα, στην οποία θα εκφραστούν και θα παίξουν χωρίς εσάς ή με τους φίλους τους. Αν μένετε συνεχώς μαζί του, είτε γιατί δεν το «χορταίνετε» είτε γιατί πιστεύετε ότι επιζητά την παρέα σας, δεν του δίνετε την ευκαιρία να περάσει λίγο χρόνο μακριά σας και, έστω και έτσι, να ανεξαρτητοποιηθεί, έστω και στον βαθμό που αναλογεί στην ηλικία του. Αυτόματα, γίνεστε το μόνο άτομο με το οποίο μπορεί να παίξει και να διασκεδάσει σε σημείο που να σας έχει ανάγκη για να περάσει καλά.

Πηγή: mama365.gr